

Похлупакъ с. м. **Похлупка** с. ж. 1) покрывка: У захлупено гърне, кога ври у него вода, парата подвига похлупака. *Л. Д. 1872 р. 133.* Въ сѣко гърне и похлупакъ. *Ч. 138.* Трьколило ся гърнето та си намѣрило похлупекъ. *ib. 232.* 2) западня: Единъ день додѣто ходяхъ изъ гората намѣрихъ въ камънакъ една желѣзна халка и като ся наведохъ да я зема, видѣхъ една желѣзна похлупка покрита съ листи азъ и дигнахъ вратата и видѣхъ стѣлба, по която слѣзохъ на долу въ една чудесна подземница. *Х. I, 140.*

Похлупци с. м. мн. ч. *деревянная посуда, въ которую кладутъ сыръ, стрючковый перецъ и пр.*

Похлупж м. св. **Похлупвамъ** м. дл. покрою, покрываю: Тѣстото похлупяхъ съ единъ разсѣлъ прѣстенъ сѣждъ. *Р. С. 73.* Бубыти да ся турять въ едно рѣшето голѣмо колкото да похлупи добръ единъ котелъ. *Л. Д. 1874 р. 199.*

Походба с. ж. ходѣба: Веднажъ Милчу поуморенечакъ отъ походба поседна си на сянка подъ хамбарѣтъ. *Зк. 201.*

Походъ с. м. **Похода** с. ж. уходъ, удаленіе: Тогава на походу, момата праца по деверѣ-о даръ на момчето (чамаширъ). *Ч. 93.* Кога было на походу, Си аргакъ испондоха, А Елена не пушайтъ. *ib. 349.* Когато вече бѣхмы готовы за походъ, П. растреперанъ тича извънъ въ твърдѣлътъ. *Р. С. 125.*

Походж м. св. **Походвамъ** м. дл. 1) похожу, похаживаю; пройдуся; погуляю, гуляю: А въ третѣтъ седмицѣ родителката и по цѣлъ день може да стая и да походва извънъ стажтъ си. *Л. Д. 1870 р. 96.* Това го ожалостило твърде много, и той излѣзалъ презъ нощта на улицата да походи по пѣтьтъ и да му поолекне. *З. 97.* Чловѣкъ, който все ся рови и блѣска съ книги та учи, отива да походи на расходъ. *Л. Д. 1873 р. 239.* Момчетата едно време походваха на драго сѣрце по чучурете и оплѣдваха си момчета. *З. 98.* Ей! и то младо като сѣко луду млади ще походи, ще повилитъ и пакъ ще са прибе-ре. *Зк. 11.* 2) постранствую, поброжу: Черковници походвали по надалѣчку, виждали черкви, познали че то е добро нѣщо. *ib. 15.* Доста си ний походихми По тая Стара Планина И по тая земли Руманія. *Д. 28, 53—55.* Знаеш ли, горо, помниш ли, Колко съм по тебъ походил. *ib. 24, 7—8.* Босулъ Богдану думаше: „Бае Богдане, Богдане! И мене другаръ правете: И азъ сасъ васъ да допда; Макарь за хлебець похода И за единте царвуле!“ *Ч. 283.*

Похотенъ Похотливъ пр. похотливый: Това желѣзо тоя частъ ще да прободѣ твоитѣ похотни гърди (*deine geile Brust*). *Рш. 65.* Народъ, който не е никакъ привързанъ на сладоститѣ на единъ животъ низъкъ и похотливъ. *Т. 88.*